

NEDĚLE 7. ÚNORA 2021

BOHOSLUŽBY S PŘIPOMÍNKOU SVATOPLUKA KARÁSKA

POZDRAV Ve jménu Boha Otce i Syna i Ducha svatého. Amen.

Milé sestry, milí bratři, milé děti. Přeji vám požehnané nedělní ráno, dnešní neděle se jmenuje Sexagesimae, je to 2. neděle před dobou postní.

Večeři Páně budeme společně slavit za 14 dní na první postní neděli.

Dnes si chceme při bohoslužbách zpěvem, modlitbami i kázáním připomenout faráře, písničkáře s prorockým hlasem, Svatopluka Karáska, který zemřel na 4. adventní neděli, jak sám říkal „domachroval“.

Sváta byl živým svědkem o síle evangelia. Jedním z těch, kteří svým životem pouštějí čerstvý vítr Kristova Ducha do světa i do církve.

Na jeho parte byla slova žalmu 118:

„Síla má a písnička má jest Hospodin, on byl můj vysvoboditel.“

(Žalm 118,14)

PÍSEŇ Svatopluk Karásek Ťukání

/:Somebody's knocking at your door:/

oh sinner, why don't you answer

somebody's knocking at your door

Někdo ti ťuká na dveře

čeká kdy už se otevře

/:vypni tu telku zvedni prdelku

když někdo ti ťuká na dveře:/

Někdo ti klepe u dveří

na samotáře nevěří.

/:Vypni střelbu ostrou - pohni kostrou

někdo ti klepe u dveří:/

Tvůj host ti klepe na dveře

jdi mu otevřít v důvěře.

/:Ne, to není osel, je to tvůj anděl posel

tvůj host ti klepe na dveře:/

/:Somebody's knocking at your door:/

oh sinner, why don't you answer

somebody's knocking at your door

Pán Ježíš ti buší do dveří
kukátkem se to ověří.
/:Má v ruce tašku v ty tašce flašku
chce s tebou slavit večeři:/'

Sundej ze srdce petlici
chce jist i s ženou hříšnicí.
/:Ty košem mu dalas
dál civíš na Dallas
tím sfoukla jsi mu svíci hořící.:/'

Někdo ti tříska tvá vrata
už jde s kosou zubatá.
/:Ty od svého monitoru, budeš koukat na tu potvoru
jako to tele na vrata:/'

Ona si sama otevře,
projde tvý zavřený dveře.
/:Žes nevpustil Krista
tím dal jsi smrti místa,
ona si sama otevře:/'

/:Somebody's knocking at your door:/'
oh sinner, why don't you answer
somebody's knocking at your door

ČTENÍ z knihy rozhovorů se Svatoplukem Karáskem

„Vino tvé výborné“, vydal Kalich 1998. Svát'a mluví o svých charismatech:
„Řekl bych, že výjimečná by snad mohla být jen moje věrnost. Zažil jsem určité společenství víry s lidmi mimo církev a mám je stejně nebo podobně rád jako ty, co jsem zažil v církvi. A znamenali pro mě hodně, takže mám takový dvojí lid, jeden z bohoslužeb, spoustu dobrých křesťanů, které bych nikdy nechtěl opustit, a zrovna tak mám jiný lid, s nímž mne pojí určité zážitky a solidarita. Jediné charisma by tedy mohlo být v otevřenosti vůči oběma těmto kořenům či podstatám a ani jedny, ani druhé nechci okrást nebo opustit... když lidi „ze světa“ přijdou do kostela, kde mám kázání, tak se cítí úplně uvnitř. Nemají pocit, že jsou tam na návštěvě, ale říkají: „Tys věděl, že přijdu, tys to psal pro mě?“

Svát'a se modlil zpěvem, poslechněme další píseň

PÍSEŇ Svatopluk Karásek Omaha Beach (1985)

Dobře se máme, jo dobře se máš.
Tak jedem s dětma na Normandskou pláž.
Vezmem si plavky a barevný míč,
ležím na pláži na Omaha beach.

Lehká četba a lehký van.
Něco tu mluví – snad oceán.
Něco tu mluví, klid bere mi pryč,
moře a kříže na Omaha beach.

Vždyť muži tu padli, co chtěli žít.
Kdo za svobodu cizí dnes šel by se bít?
Na vlajce hvězdy a džípu rýč,
z pohody přes oušn na Omaha beach.

Šílenej vládce národy žral.
Mnohý přihlížel – byl neutrální.
Nikdo mu nebral jeho dýku a bič,
jen tys vážil cestu na Omaha beach.

Tys položil život, abych já mohl žít.
Kdo za svobodu cizí dnes šel by se bít?
Tehdy boj za mír, to nebyl jen kýč,
já klaním se mužům z Omaha beach.

BIBLICKÉ ČTENÍ Žalm 45,2-8

KÁZÁNÍ br. faráře S. Karáska Salvátor 25. října 2009

Biblický text, který se dnes před námi rozvine jako poupátko, nejkrásnější z květů, je zapsán ve 45. Žalmu, ve verši 5., kde čteme: „A v té slávě šťastně vyjížděj se slovem pravdy, tichosti a spravedlnosti. Svou pravicí pak dokážeš zázraky.“

Modlitba: Ó Bože, na koho jiného bychom se obraceli v touze po slově života věčného než na Tvého syna, který prošel lidským peklem jen proto, aby nám zpřístupnil nebe. Amen.

Přátelé v Kristu, dávný žalmista zpívá a nám se dochoval pouze text bez melodie. Zpívá a modlí se, tak pozdvihuje svou duši, povznáší své srdce k Bohu. Dělá něco pro to, aby jeho nitro nebylo skleslé, ale vznešené.

On nám může být vzorem a inspirací v našem vlastním a v našem dnešním zápase s naší skepsí a pokleslostí. Na Palachově náměstí někdo napsal křídou na dům nápis: „Chcete-li, můžete pochybovat o sobě, nikdy nepochybuje o lásce samé.“ Je to napsáno křídou a ne sprejem a je s podivem, že tam ten nápis stále je už asi půl roku. V Praze, v které řadí sprejeři stejně jako lepiči plakátů zvoucích k volbám, které se nekonaly, v polepené Praze, byl tento nápis, napsaný křídou, osvěžující. Můžete zpochybňovat sami sebe, ale nezpochybňujte lásku - zprvu jsem podezíral někoho z mých kolegů farářů.

Jestli to tam nenapsal třeba můj kolega Josef Daniel, nebo možná Tomáš Halík, ten to má od sousedního Salvátora blízko, nebo pan farář z Tejna či od Mikuláše. Ale pak jsem si říkal, že by mohli být při psaní na dům přistiženi, pokutováni či jinak popotahováni, že si to asi neriskli, že to byl spíš nějaký student nebo ještě spíše studentka. Člověk, kterému není nic svaté, člověk, který je sám mírou všech věcí, má tu možnost jako jediný ve stvoření, naprosto všechno zpochybnit. Začne či skončí tím, že zpochybní sama sebe. Takový vnitřně zdeptaný člověk s podlomeným sebevědomím se zabarikáduje, vezme si na obličej masku nepřístupnosti, v ruce má neviditelný, ale tvrdý štít, kterým si razí cestu po ulici do metra, v uších sluchátka, která zabraňují slyšet. Jako rytíř, jako těžkooděnci si razí cestu ulicemi a věnuje se naplno svému zpochybňování. Přes své úzké hledí hledí pouze na to, aby nic nezůstalo skryto před jeho důkladností. Náš starodávňý žalmista to dělá přesně naopak. On se nás snaží povzbudit, povznést, podnítit k činu.

Chce, abychom se odvážili, abychom odložili něco z té těžké zbroje, která zatěžuje a tíží, abychom se od-vázali a od-vážili. Volá na nás přes tisíciletí slova, která nejsou vůbec dnešní. Můžeme jim porozumět? Můžeme z nich něco cítit nebo je umíme pouze zpochybnit? „A v té slávě šťastně vyjížděj slovem pravdy, tichosti a spravedlnosti.“ To sloveso vyjížděj, je dynamické, je převzato z vojenské či válečnické praxe. „Král do boje táh’“ a sním do té dálky vyjížděli na koních, později v tancích a nákladních autech i vojáci a bojovníci. Schopnost obrany a útoku dávala určitému kmeni či společenství naději na přežití, prosperitu, možnost doufat v budoucnost. Dodnes vojenské přehlídky fascinují ty, co jim rádi přihlížejí. Vojenská dynamika je pouze vtom vyjížděj! Hned v dalším slově je řečeno: vyjížděj slovem. Vojenská či válečná tematika se vytrácí, když zní: vyjížděj slovem. Místo nábojů, dělových koulí, projektilů a bomb-slovo. A pochybovač, který dřímá i ve mně, občas se vzbudí a hlásí se o slovo, ale nedostane sluchu, přesto teď říká: slovo, to je jen zvuk.

Slova se řinou, valí se z úst, je jich strašně moc, nic neznamenají, nic nezmohou, jdou jedním uchem tam a druhým ven –slov je přešel a přebytek. Slovo, které není podloženo mocí nic nezmůže. Ale my věříme v slovo. Věřící lidé, vy i já, se nechceme smířit s tím, že slovo je jen prázdná hiltzna, že je jen vyprázdňené a marné slovo.

Věříme, že je i slovo, které má náboj. Jistě se shodneme na tom, že slovo dovede zranit, že způsobí bolest, že nás může zasáhnout. Je tomu tak a proč by pak nemohlo působit i pravý opak? Proč by nemohlo potěšit, zmocnit a vybudit nás? Se slovem to není jednoznačné. Za minulého režimu bylo několik mých přátel odsouzeno za trestný čin –slovní napadení veřejného činitele. Tehdy jsem říkal – skutečně někoho napadnout a slovně někoho napadnout to je velký rozdíl. Kde je hranice, co už slovním napadením je a co ještě není, vždyť jsou to jen slova. Na druhé straně, před třemi lety, jsem byl demonstrovat před německou ambasádou proti německému autorovi knihy, která vyvrací či zpochybňuje holocaust. Několik desítek židů, s kterými jsme se tam sešli, nám říkalo: slovo, to je skutečnost, slovo, to je čin. Naše debata byla přerušena průvodem skinheadů, hlídaných policií, kteří skandovali: „Svoboda slova, svoboda slova.“ Slovo je skutečnost, je to čin, říkali nám židé, ale oni to tak věří, oni to tak žijí od pradávna až do dneška a my se to z Písma stále znovu učíme. Slovo není jen odlesk či odraz pravých věcí ve světě idejí, není to jen nedokonalý náznak dokonalého. Není to pouze to, co nám nedokonalým předkládá a do lidštiny překládá nebe. Slovo je skutečností, slovo tvoří, vytváří světy, slovo je ohněm a výhní tvorby, slovo vytváří, drží, posouvá život člověka a lidí. Dnes jsme křtili a ve křtu zní jasně Kristovo slovo: „Nejenom chlebem živ je člověk, ale každým slovem vycházejícím z Božích úst.“ Člověk žije slovem, je jím tvořen a utvářen, Božím slovem je propojován i s tím, co ho přesahuje i s tím, co ještě nechápe, s tím, co mu otvírá cestu k sou-hře a k pokojnému pobytu vcelku nezbadatelného univerza. Ano, starodávňý žalmista má na mysli Boží slovo, to slovo, o kterém píše Jan: „Na počátku bylo slovo...všecky věci skrze ně učiněny jsou a bez něho nic není učiněno, což učiněno jest. Vněm život byl a život byl světlo lidí.“ A tento život a toto světlo je u díla dodnes. Nespí ani nedřímá, láká a provokuje nás, abychom i my osobně vyjížděli za slovem pravdy, tichosti a spravedlnosti. Možná, že si nyní někdo z vás řekne: Ale pan farář nám něco jiného káže a něco jiného sám dělá.

Když byl ve sněmovně, tak tam slavně nevyjížděl slovem pravdy a spravedlnosti. Nedokázal tam žádné zázraky, spíše byl málomluvný až zaražený. Na takovouto případnou námitku dávám následující odpověď. Ve svých kázáních se snažím vycházet z biblického textu, a to, co z něj později vytryskne, má být vzpruhou a posilou pro nás všechny, tedy i pro mě osobně. Já kážu, to jest, já vydobývám vnitřní vzpruhu pro vás i pro mě, já si kážu.

Kdybych kázal jen o tom, co se mně v životě povedlo, a co jsem já přijal za vlastní, tak by to bylo chudé a po několika nedělích i nudné. A tak slyšme to slovo, pradávňé slovo, které platí, které nám otvírá budoucnost. Slovo dávné víry, které tvoří a oživuje víru dnešní, slovo, které chce, abychom prosperovali, to znamená, abychom si uchovali naději i pro věci příští, pro to, co nás čeká a nemine, abychom žili z té podstaty věcí nadějných.

„Vyjížděj šťastně se slovem pravdy, tichosti a spravedlnosti.“ Až se nám zase bude zdát, že žijeme v divné době, že si lidé přestávají rozumět, že ustydla láska mnohých, že všechny podstatné věci jsou popisovány jako iluze, že jsme vydáni všanc či na pospas, že nic nezmůžeme a proto, že nemá smysl něco dělat, pak si připomeňte tu dnešní pobídku. Vše potřebuje odvalu, zbavit se zátěže a odvážit se k víře, že se slova a činy neztrácejí a že nejsou zaváty marností. Slovo v Božím duchu spoluvytváří život, slovo Boží a naše slova v Božím duchu jsou statorem i rotorem vytvářejícím život jako sílu spějící k nadějně budoucnosti. A tak: „Šťastně vyjížděj se slovem pravdy, tichosti a spravedlnosti“. Amen

PÍSEŇ Svatopluk Karásek Svatba v Káni

1. Když Ježíš šel přes tu Judskou zem, druhům svým věrným řek pojd'te jdem dnes v Káni je svatba bude tam i máti má dnes je v Káni svatba tak tam jdem.
2. Svatby té veselý ruch a rej nocí zní přes celou Galilej /: máti volá na syna zůstali jsme bez vína a to by byl svatby konec zlej :/
3. V Káni máj šest štoudví kamennejch Ježíš dal do každý vodu vlej /: voda v kádích zapění ve víno se promění vína dost něj správce nalít dej :/
4. Proč dal víc než hosti vypít chtěj proč dal víc než třeba znát mi dej /: já Čet sem u Kalvína že pět set litrů vína šest štoudví má Bůh jim požehnej :/
5. Podstatný je pití vína sled nejlepší víno se dává hned /: a jak Času přibejvá to horší se nalejvá v Káni máj nejlepší naposled :/
6. V žití tvém přibejvá dalších let nečekej nejhorší naposled /: Bůh na sklonku tvého dne dá ti víno výborné výborné víno až naposled ;/
7. V žití tvém dnes každá radost tvá radost tu úplnou předjímá /: v švy smrti jen přejdeš most Bůh zavolá: další host novej host k nám vešel na slavnost:/
8. Víno své výborné pít mi dej říká Bůh jen dnes už ochutnej hle kalich můj oplývá v něm čas se ti otvírá kalich můj oplývá přijímej hle kalich můj oplývá v něm pro všechny dost zbývá kalich můj oplývá přijímej

PŘÍMLUVNÉ MODLITBY

ČTENÍ z knihy rozhovorů se Svatoplukem Karáskem

„Vino tvé výborné“, vydal Kalich 1998. Svát'a mluví o přímluvné modlitbě:

„Teoložka Dorothee Sölle říká, že Bůh nemá jiné ruce než naše a jiné nohy než naše a jinou sílu na lámání zdí než naši. Vždycky jsem se tomuto pohledu spíš bránil, pořád jsem si myslel, že by mohl mít ještě nějakou jinou metodu, třeba z nebe že by udělal něco, bleskem někoho praštil do hlavy, ale trochu se už začínám smířovat, že to doopravdy asi tak bude.. Nechci se s tím ještě smířit úplně, ale zdá se mi, že to Boha ukracuje, ale je to aspoň výchovné. Při přímluvné modlitbě se to pokouším kombinovat v tom smyslu, že o co my prosíme, Bůh prosí nás. Prosíme o pomoc nemocným a Bůh volá: „Tak už toho nech a pomoz tomu druhýmu!“

nebo když prosíme za vězněné: „Tak už na mě nevolej a jdi a napiš jim aspoň dopis.“ To, za co ho prosíme, on už dlouhá tisíciletí žádá od nás. My mu to pořád házíme zpátky a zkoušíme, jestli by to nemohl zařídit bez nás, nějak jinak... Když se modlím přímluvy, taky cítím, že to jen tak neházím na Boha, ale že vpouštím do svého zorného úhlu jiné věci. Koho by to taky pořád bavilo modlit se jen za to svoje! Tím, že večer sbírám, na koho ještě myslet, jako bych dbal na rozšiřování svého záběru, aby se mi život nezužoval jen na nějaké moje vlastní starosti...“

MODLITBA PÁNĚ

Otče náš, který jsi v nebesích, posvěť se jméno tvé. Přijď království tvé.

Bud' vůle tvá, jako v nebi, tak i na zemi. Chléb náš vezdejší, dej nám dnes.

A odpusť nám naše viny, jako i my odpouštíme našim viníkům.

A neuveď nás v pokušení, ale zbav nás od zlého.

Neboť tvé jest království, i moc, i sláva na věky. Amen.

POSLÁNÍ

V jednom starším interview pro časopis Reflex (18. 12. 2000) odpovídal evangelický farář a hudebník Svatopluk Karásek na otázku týkající se tématu víry, kázání a politického postoje: „Vždycky říkám, že *politika v podstatě patří do víry, že jsme zodpovědní za dobu, v níž žijeme. Taky jsem podepsal Chartu. Velice mírný německý teolog Dietrich Bonhöffer se nakonec zapojil do atentátu na Hitlera a zemřel v koncentráku. Říkal, že byl konsternován, že přes šedesát procent věřících v Německu hlasovalo pro Hitlera, přesto že již platily ty hrozně protižidovské zákony. Přeci nestačí být zalezlý někde v kostele, modlit se otčenáš a tvářit se, že nemám co do činění s tím, co se děje kolem. Jsem pro, aby křesťan cítil odpovědnost a angažoval se. Na druhou stranu se dá kazatelna využívat k různým extempore. Zažil jsem to ve Švýcarsku, kde hodně mých kolegů farářů bylo levicového smýšlení. Seděl jsem tam jako posluchač a trpěl jako zvíře, když si tam ventilovali svoje levicový myšlenky. To je přeci věc k diskusi u stolu, kde mohu oponovat. Když ale sedím dole, nezbývá než svírat ruce v pěst. [...]* O politiku mi jde, považuju to za hrozně důležitý, ale nechci kazatelnu zneužívat k politikaření.“

Jdi, a nehřeš více halelů! Jdi, a nehřeš více halelů. Dneska na hřích kašlou lidi z panelů, ty jdi a nehřeš více a Bohu zpívej halelů!" (z písně Návštěva v pekle)

POŽEHNÁNÍ

Požehnej nás všemohoucí Bůh Otec i Syn i Duch svatý. Amen.

PÍSEŇ Svatopluk Karásek Je lepší na skále život svůj mít

1 /:Je lepší na skále život svůj mít, pamatuj:/

Noemu duhou zjevil Bůh, že už ne voda

Příště vzplane vzduch

Je lepší na skále život svůj, pamatuj

2 /:Je lepší na skále život svůj mít, pamatuj:/

Boháč, co vyhnal Lazara ven

Ten neměl život svůj na skále postaven

Ten neměl na skále život svůj, pamatuj

3 /:Je lepší na skále život svůj mít, pamatuj:/

Pilát, co soudil tak, jak dav řve

A pak si umyl ruce své

Ten neměl na skále život svůj pamatuj

4 /:Je lepší na skále život svůj mít, pamatuj:/

Soudce, co soudí tak, jak dav řve

A pak si myje ruce své

Ten nemá na skále život svůj, pamatuj.

5 /:Je lepší na skále život svůj mít, pamatuj:/

Kněz ten, co si dál na mši svou šel

Z příkopu sten jako by neslyšel

Ten neměl na skále život svůj, pamatuj.

6 /:Je lepší na skále život svůj mít, pamatuj:/

Chlap ten, co si to v svém auťáku hnal

Stopaře všechny přezíral

Ten neměl na skále život svůj, pamatuj.

7 /:Je lepší na skále život svůj mít, pamatuj:/

Do štru vyrytý srdce rukou tvou

Nejde smejt vodou mýdlovou

Je lepší na skále život svůj mít, pamatuj

8 /:Je lepší na skále život svůj mít, pamatuj:/

Noemu duhou zjevil Bůh,

že už ne voda příště vzplane vzduch

Je lepší na skále život svůj, pamatuj

DĚKUJEME, SVÁŤO!

OHLÁŠKY

Bohoslužby z textů Svatopluka Karáska připravila Drahomíra Dušková H. a písně vybrali a zpívali manželé Richterovi. Děkujeme!!!

Naše bašta je památkou roku 2020 ve Středočeském kraji a postupuje do celostátního kola. Máme radost!!!

Ve středu v 18 hodin vás zveme na další díl online Křesťanské abecedy, čeká nás téma Bible.

V sobotu od 19 hodin bude online **mládežnické posezení u kakaá**, více informací na facebooku seniorátní mládeže.

Příští neděli 14. února vás srdečně zveme na bohoslužby, při kterých složí slib nové staršovstvo, přítomen bude náš staronový senior Jakub Keller.

Minulou neděli se při sbírce vybralo 780 Kč a dnešní sbírka je určena na činnost našeho sboru.

Fotky z koncertu kapely SVATOPLUK v září 2018 v našem kostele:

